

MAŁY SKRZATEK

Gazetka Niepublicznego Przedszkola Integracyjnego

”Chatka Małego Skrzatka”

Listopad – Grudzień

nr 2/2013

*Serdecznie witamy naszych czytelników gazetki przedszkolnej
w Nowym Roku 2014.*

*Niech Wam Nowy Rok przyniesie
złotych monet całą kieszeń,
złota i pieniędzy,
by nie było w domu nędzy.
Niech bogaty każdy będzie.
Niech dostatek gości wszędzie.
Niech Nowy Rok pozbawiony
będzie przykrości,
a składa się jedynie
z sukcesów i szczęśliwych chwil
życzy*

*Dyrektor i pracownicy
Przedszkola „Chatka Małego Skrzatka”*

Przepis na Nowy Rok

Wziąć dwanaście miesięcy, obmyć je dobrze do czysta z goryczy, chciwości, pedanterii i lęku i podzielić każdy miesiąc na 30 albo 31 części, tak żeby zapasu starczyło akuratnie na rok.

Każdy dzionek przyrządza się oddzielnie, biorąc po jednej części pracy i dwie części wesołości i humoru.

Dodać do tego trzy kopiaste łyżki optymizmu, łyżeczkę tolerancji, ziarnko ironii i szczyptę taktu.

Następnie masę tę polewa się obficie miłością.

Gotowe danie ozdobić bukiecikami małych uprzejmości i podawać codziennie z pogodą ducha i porządną filiżanką ożywczej herbaty.

(Catharina Elisabeth Gothe)

Na wesoło

A my mamy w domu wszystko! - chwali się koleżankom mała Ala.

- Skąd wiesz?

- Bo jak tata przywiózł z delegacji gitarę, to mama powiedziała, że tylko tego brakowało.

Mamo, jak będę duży, to ożenię się z Kasią.

- Synku, ale na ślub muszą zgodzić się dwie osoby!

- Fajnie... To ożenię się jeszcze z Anią.

Kłótnia między rodzeństwem. Mama rozdziela dzieci i mówi do syna:

- Jak ty możesz mówić, że ona jest głupia? Przeprós ją natychmiast i powiedz, że żałujesz!

Brat do siostry:

- Żałuję, że jesteś głupia.

Ojciec czyta na dobranoc bajkę swojemu synowi. Po pół godzinie przychodzi mama i się pyta:

- I co, śpi?

Na to syn odpowiada:

- Nareszcie śpi.

- Mamusiu, dlaczego tata jest łysy?

- Bo jest bardzo inteligentny i musi myśleć o wielu rzeczach.

- A to dlaczego ty masz na głowie tyle włosów?

- Jedz zupę, nie gadaj!

Zimowy Alfabet Świąteczny

Adwent

Od łacińskiego „adventus” czyli nadejście . Przez cztery tygodnie przygotowań do uroczystej rocznicy narodzin Jezusa Chrystusa. Jest to czas oczyszczenia, wyciszenia, ale też radości. Pełen podniecenia okres świątecznych przygotowań i szykowania niespodzianek dla bliskich. Symbolizuje go świeca i wieniec. Ozdabianie mieszkań wieńcem jest sympatycznym zwyczajem , który już na cztery tygodnie przed Wigilią wprowadza do naszych domów niepowtarzalną atmosferę Bożego Narodzenia.

Boże Narodzenie

Święta Bożego Narodzenia zwane także Godami lub Godnimi Świętami. Rozpoczyna je wieczór wigilijny, a kończy dzień Trzech Króli czyli szósty stycznia.

W Boże Narodzenie czyli 25 grudnia , wychodziło się tylko do kościoła. Resztę czasu spędzano gronie rodzinnym na „nicnierobieniu”, zakazane było zamiatanie, ścielenie łóżek, rąbanie drewna, przynoszenie wody ze studni.

Choińka

Tradycja bożonarzeniowego drzewka pochodzi z terytorium Niemiec z około 700 roku n.e symbolizować ono miało biblijne drzewo życia. Choinka w obecnej formie przyjęła się w Polsce dopiero pod koniec XVIII w. Dawniej dekorowano wigilijne drzewko jabłkami (symbol zdrowia) , orzechami, szyszkami, suszonymi owocami, kolorowymi ozdobami ze słomek i papieru. Dzisiaj choinkę ozdabiamy bombkami o różnych kształtach, błyszczącymi łańcuchami i elektrycznymi lampkami.

Dania wigilijne

Tradycyjne dania postne to : barszcz z uszkami, kapusta z grzybami, kluski z makiem i miodem, pierogi z nadzieniem z kapusty i grzybami, ryby, kompot z suszonych owoców, kutia. Dawnie podawano też solone śledzie i zupy z ryb. Magiczne znaczenie miała ilość potraw na stole . Powinno być 12 , czyli tyle ile miesięcy w roku, lub tyle ilu było apostołów.

Gwiazda Betlejemską

Według Biblii doprowadziła mędrców ze wschodu do króla Heroda, a potem do stajenki betlejemskiej. To ona obwieściła światu narodziny Jezusa Chrystusa.

Jemioła

Niesie pokój , szczęście i miłość, dlatego na Boże Narodzenie dobrze jest powiesić ją w domu, najlepiej nad drzwiami. Anglicy wymyślili zwyczaj całowania się pod jemiołą. A pocałowanie jest zawsze miłe.....

Kartki Świąteczne

Kartki pocztowe z życzeniami świątecznymi i noworocznymi wysyłamy do krewnych i znajomych rodziny w okresie przedświątecznym. Autorem tego pomysłu był Anglik John Horsley , który w 1846 r. zaprojektował pierwsze kartki.

Kolędy

Mają postać kołysanki lub pastorałki, w której obok narodzenia – głównym motywem jest pokłon pasterzy przy żłóbku Dzieciątka Jezusa. Wspólne śpiewanie umacnia więzi rodzinne, umila spotkania w gronie rodzinnym, przynosi wiele radości i ciepła.

Chodzenie po kolędzie to zwyczaj obchodzenia domów przez kolędników ze śpiewaniem kolęd i pastorałek z przedstawieniami związanymi z ewangeliczną i ludową tradycją Bożego Narodzenia.

Mikołaj

Święty, któremu poświęcony jest dzień 6 grudnia. Dziś kojarzymy go najczęściej ze zwyczajem obdarowywania dzieci prezentami. Mikołaj przynosi tylko drobne podarunki przeważnie słodczyce. Wkłada je pod poduszki lub do bucików czy skarpet i grzecznym dzieciom Mikołaj wręcza prezenty. Niegrzeczne obdarowuje różgą z gałązek brzozy.

Na większe prezenty trzeba poczekać do Wigilii i poszukać pod choinką.

Opłatek

Dzieląc się opłatkiem, składamy sobie życzenia wszystkiego dobrego, zapominamy o urazach, wybaczamy winy. Taki zwyczaj zachował się już tylko w Polsce.

Pasterka

Uroczysta msza odprawiana na zakończenie Wigilii o północy.

Prezenty

W dawnych czasach istniał zwyczaj obdarowywania dzieci w wieczór wigilijny słodyczami, orzechami, i innymi owocami. W połowie XIX niemieccy mieszczaństwo zaczęli ku uciesze dzieci wkładać pod choinkę prezenty – niespodzianki, które miał przynieść św. Mikołaj.

Roraty

We mszy roratnie uczestniczyły przede wszystkim dzieci i ich matki. Najmłodszy przynosił ze sobą świece albo specjalne lampiony przygotowane przez ojców. Wnoszone światło do kościoła interpretowano jako oczekiwanie całego świata na zbawiciela.

Sianko

Sianko kładzie się na pamiątkę stajenki betlejemskiej.

Sylwester

Ostatni dzień roku i wszystkie nocne szaleńcze zabawy, maskarady i uczyt nazywamy Sylwestrem.

Szopki

Pierwszą zbudował Franciszek z Asyżu. Towarzyszyły im żywe zwierzęta. Szopki przedstawiające sceny z narodzin Chrystusa stopniowo wzbogacano nowymi postaciami, później wprowadzano ruchome figury. W Polsce pierwsze szopki pojawiły się pod koniec XIII w. Najbogatsze były krakowskie, które pojawiły się pod koniec XIX w. Do dzisiaj co roku w Krakowie na początku grudnia odbywa się konkurs szopek.

„Nad Betlejem”

1. Nad Betlejem gwiazdka, pulchna i odświętna

Już umyła w chmurkach rączki i oczęta
Żeby tam w żłóbeczku, malec jak okruszek
Spojrzał na nią pierwszy, jak na bratnią duszę.

Ref. No a ten aniołek najładniejszy
Biegnie tam, w ubranku swym najbielszym

Biegnie tu, z rozchmurza ciemne chmury
Nie chce już na święta patrzeć z góry.

2. A anioły starsze strasznie roztargnione
Zakładają skrzydła, od, na lewą stronę
Patrzą na zegary, pada na nie trwoga
Bardzo są spóźnione, a daleka droga.
Ref...

3. A ten wiatr szalapat, w niebie wieść roznosi
Że na ziemię Boga przecież nikt nie prosił
Chociaż wie, że kłamie, oczy ma niewinne
Mówiąc, że nie grzeszne grzechy wigilijne.
Ref...

„Cztery pory roku”

1. Posłuchajcie wszyscy, opowieść się zaczyna
Historia to prawdziwa o czterech dziewczynach
I tak się jakoś składa, że macie je na oku
Bo cztery te panienki... to cztery pory roku.

Ref. Wiosna i lato. Jesień i zima. Słońce opali
Mrozek potrzyma.

2. Pierwsza cała biała, jak zimne bałwanki
Druga zielonkawa, wiosenne plecie wianki
Trzecia, wakacyjna, za słońcem się skrada
Czwarta z kasztanami do snu się układa.
Ref.

3. Jedna chodzi w czapce i w rękawiczkach
Druga gdzieś nad morzem opala policzki
Trzecia z bocianami leci, tam gdzie ciepłe kraje
W krótkiej sukience czwarta rozkwita z majem.

„Kiedy babcia...”

1. Kiedy babcia była mała
To sukienkę i fartuszek krótki miała
Małe nóżki, chude rączki
I lubiła jeść cukierki oraz pączki.

Ref. I co, i co, że babcia nam urosła
Że lat ma trochę więcej
Niż ja i brat i siostra
I co, i co, to dobrze, że mam babcie
I bardzo kocham ją i śpiewać lubię z nią.

2. A gdy dziadek był malutki
To nie nosił adidasów tylko butki
Nie miał wąsów ani brody
No i nie chciał jeść marchewki tylko lody.

Ref. I co, i co, że dziadek urosł trochę
Że lat ma trochę więcej niż dwa plus trzy plus osiem.
I co, i co to ważne, że mam dziadka
Że bardzo kocham go i lat mu życzę sto.

3. Dawno temu babcia z dziadkiem
W piaskownicy się kłócili o łopatkę
Dziś na spacer idą sobie
A gdy wrócą ja im kawę dobrą zrobię.

Ref. I co, i co, że trochę nam urosli
Że nie są dziećmi, że ważni z nich dorośli.
I co, i co, to ważne, że są z nami
Niech żyją długi czas i zawsze lubią nas.

„Boże Dziecię, witaj nam”

1. Boże Dziecię, witaj nam
Boże Dziecię, witaj nam,
Na sianeczku położony,
Aniołami otoczony,
Niebios Pan, niebios Pan.

2. Synu Maryi, witaj nam,
Synu Maryi, witaj nam,
który gładzisz nasze grzechy,
otwórz źródło swej pociechy,
biednym nam, biednym nam.

3. Pobłogosław wszystkim nam,
pobłogosław wszystkim nam,
byśmy rośli w Twej miłości,
odrzucili nasze złości,
Boże dai. Boże dai.

PRZEZ DZIURKĘ OD KLUCZA- czyli co się działo...

- **11 listopada - Święto Odzyskania Niepodległości**

Budowanie u dzieci świadomości, że należą do wspólnoty ludzi, zamieszkujących ten szczególny skrawek Ziemi zwany Ojczyzną, jest zadaniem niełatwym, lecz pasjonującym. W procesie wychowawczo-dydaktycznym naszego przedszkola, obejmujących całość wpływów i oddziaływań kształtujących rozwój dziecka oraz przygotowujących go do życia w społeczeństwie, bardzo ważną rolę odgrywa ta strona działalności, która kształtuje uczucia patriotyczne i przywiązanie do ojczyzny. W czasie zajęć dzieci poznały historię polskich zaborów oraz przybliżona została im postać Marszałka Józefa Piłsudskiego. Przy tej okazji utrwalona została znajomość symboli narodowych: godła, flagi oraz hymnu państwowego.

- **Podróż do świata baśni i bajek**

Wszyscy zdają sobie sprawę, że należy czytać dzieciom. Czasami jednak, po długim dniu pracy przychodzi zmęczenie i zastanowienie:

czy czytanie bajek dziecku jest naprawdę takie ważne???

Oto dlaczego jest tak ważne: poszerza się słownictwo, rozwija wyobraźnię dziecka, uczy słuchać, podnosi poczucie godności oraz zachęca do pozytywnych reakcji społecznych.

Hokus pokus czary mary...

W Chatce Małego Skrzatka codziennie coś się dzieje. Nasze Przedszkole odwiedziła Królowa Baśni. Zabrała przedszkolaków w baśniową podróż...

- **Sto lat... sto lat... - urodziny w przedszkolu**

Dzień urodzin dla każdego dziecka jest dniem szczególnie ważnym. Jest to „Jego dzień”. To właśnie ten mały człowiek w tym dniu znajduje się w centrum uwagi. Jest najważniejszy, a inni zastanawiają się w jaki sposób mogą mu sprawić radość i przyjemność. Dzień ten stanowi symbol jego narodzin i przyjścia na świat. Urodziny w naszym przedszkolu to jedyna w swoim rodzaju wyprawa w świat przygody, która na długo pozostaje w pamięci dzieci, a w szczególności jubilata. To bardzo ważne wydarzenie pełne niespodzianek

i niezapomnianych przeżyć. W listopadzie i grudniu „Sto lat” zaśpiewaliśmy: Filipowi, Kamilce, Andrzejkowi, Oliwce P., Oliwce Z., Nikoli, Maksiowi, Miłoszowi i Adriankowi.

-
-
• **„Magia i czary”, czyli przedszkolne andrzejki**

Andrzejki to wieczór wróżb odprawianych w wigilię św. Andrzeja, czyli noc z 29 na 30 listopada. Według dawnych wierzeń noc ta miała magiczną moc, uchylającą wrota do nieznannej przyszłości. Niegdyś wróżby andrzejkowe miały charakter wyłącznie matrymonialny i przeznaczone były dla niezamężnych dziewcząt, które były ciekawe czy wyjdą szybko za mąż. 29 listopada tradycyjne ANDRZEJKI były świętowane także w naszym przedszkolu. Nie zabrakło więc ustawiania bucików, przekłuwania serduszek z imionami, lania wosku, itp. Nasze wróżby odbywały się w salach dzieci. Atmosfera tajemniczości i magii towarzysząca wszystkim wróżbom sprawiła, że dzieci chętnie uczestniczyły w zabawie i miały wiele ciekawych pomysłów podczas odgadywania swojej przyszłości z kształtu wosku.

• **Światowy Dzień Pluszowego Misia**

W naszym przedszkolu obchodziliśmy Święto Pluszowego Misia. Na jesienne deszcze i smutki nie ma lepszej pociechy niż mały pluszowy niedźwiadek, do którego zawsze można się przytulić. Dzieci przyniosły w tym dniu do przedszkola swoje ulubione misie. Posłużyły one później do ćwiczenia przez dzieci umiejętności prezentacji swoich ulubieńców, do zabawy tanecznej, przemarszu z misiami w rytm piosenki „Pokochaj pluszowego misia” oraz wykonania misiowego masażyku. Na końcu dzieci wykonywały prace plastyczne związane z pluszowym misiem.

- **Barbórka w przedszkolu**

„Tam pod ziemią w ciemnym chodniku wielu pracuje dzielnych górników. Ciężka to praca czarnego człowieka, dzwonią kilofy, pot z czoła ścieka. Gdy nam słońeczko zagląda do domu, górnik pracuje w kopalni zmęczony. Za czarny węgiel i za sól białą chwała górnikom dzielnym, wytrwałym.”

„Barbórka” obchodzona na cześć św. Barbary - patronki górników to dzień, który przypomina o ciężkiej i niebezpiecznej pracy ludzi pod ziemią. Dzień ten świętowaliśmy w naszym przedszkolu. Dzieci poznały pracę górników, zdobyły wiedzę na temat właściwości węgla, zapoznały się ze strojem górnika, w skład którego zalicza się m. in. czako - wysoka i sztywna czapka z pióropuszem.

- **Owiedziny Mikołaja**

Na wizytę św. Mikołaja dzieci cierpliwie czekały. Wcześniej nauczyły się wielu piosenek i wierszy, które specjalnie dla Niego przygotowały. Najmilszym momentem dnia były odwiedziny Mikołaja we wszystkich salach. Święty rozdał dzieciom prezenty i zobowiązał je do grzecznego zachowywania się. Obiecał, że wróci do nas za rok. Żegnany okrzykami odjechał odwiedzić kolejne dzieci.

- **Teatrzyk „Czerwony kapturek”**

Aktorzy ze Studia Małych Form Teatralnych, Scenografii i Reżyserii ART-RE z Krakowa przedstawili w naszym przedszkolu teatrzyk pt. "Czerwony Kapturek" na podstawie bajki Charlesa Perraulta. Wesoly spektakl uczył dzieci posłuszeństwa wobec rodziców i przestrzegania je, by nie ufać nieznanym. Dzieci miały możliwość współtworzyć akcję przedstawienia.

- **Wizyta STRAŻAKA**

19 grudnia odwiedził nas w przedszkolu wyjątkowy gość- strażak pan Tomasz Duda - tata Zuzi i Emilki. Przyniósł ze sobą sprzęt, z którym zwykle wyrusza do akcji, dzięki czemu dzieci mogły go dokładnie obejrzieć. Opowiedział też o swojej pracy, jej urokach i niebezpieczeństwach. Bardzo dziękujemy tacie naszych koleżanek za świetnie

poprowadzenie spotkania. Na pewno po tym spotkaniu część chłopców zacznie marzyć o tym, aby zostać właśnie strażakiem.

- **I Międzyprzedszkolny konkurs kolęd i pastorałek**

W dniu 18. 12. 2013 r. odbył się I Międzyprzedszkolny Konkurs Kolęd i Pastorałek „Gore Gwiazda Jezuskowi w Przedszkolach Dziś...” zorganizowany przez nasze przedszkole „Chatka Małego Skrzatka”. W konkursie udział wzięli soliści i zespoły wokalne z różnych przedszkoli. Przybyłych na konkurs gości powitała dyrektor przedszkola pani Bogusława Darowska. Wszyscy mali artyści prezentowali przygotowane kolędy, a ich talent wokalny i wrażenie artystyczne oceniało Jury. Poziom występów był bardzo wysoki. Jury ogłaszając wyniki konkursu podkreśliło, że wybór zwycięzców był trudny, bo dzieci śpiewały pięknie, a wśród nich można było odkryć wiele prawdziwych talentów. Laureaci otrzymali nagrody, natomiast wszyscy pozostali uczestnicy drobne upominki. Po występach dzieci zostały zaproszone na poczęstunek. Konkurs był okazją do kultywowania tradycji związanych ze Świątami Bożego Narodzenia, podtrzymania zwyczaju wspólnego kolędowania, propagowania wśród dzieci kultury muzycznej oraz - co jest bardzo ważne - integrowania dzieci z innych placówek przedszkolnych. Działanie to wpisuje się

w realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego, jako wychowanie przez sztukę i wychowanie patriotyczne.

- **Wigilia i Msza Św.**

Dzień Wigilii w naszym przedszkolu przypadł w tym roku 20 grudnia. Miał on wyjątkową, niecodzienną oprawę. Od samego rana trwały przygotowania do Mszy Św. oraz do uroczystego, świątecznego obiadu. Kiedy wszystko było już gotowe, wszystkie dzieci zebrały się na świątecznie przygotowanej jadalni. Po wspólnej modlitwie i odśpiewaniu kolędy „Pójdźmy wszyscy do stajenki” łamaliśmy się opłatkami i składaliśmy sobie życzenia. Obiad w tym wyjątkowym

dniu zjedliśmy z dużym apetytem. Każdy z nas spróbował wszystkich potraw, bo to przecież wróży dobrobyt i sytość przez cały następny rok. Przedszkolna Wigilia minęła w atmosferze wzajemnej życzliwości i przyjaźni. W tym wyjątkowym dniu każdy z nas starał się być lepszym niż zwykle.

Poczytaj mi mamo...
Poczytaj mi tato...

Co było dalej?

Stary rok był już bardzo zmęczony. Bardzo chciał wreszcie odejść na zasłużony odpoczynek po całorocznej, ciężkiej pracy.

Niecierpliwie czekał na przyjscie nowego roku, który tak jak on będzie dorastał w towarzystwie czterech pór roku i dwunastu miesięcy.

Stary rok z rozrzwennieniem wspominał lekką, zwiewną wiosnę, która niosła ze sobą jasnozielony kosz pełen nadziei, że zdarzy się coś wspaniałego. Eleganckie lato było zawsze pełne słońca.

Dawało mnóstwo pysznych, soczystych owoców i warzyw.

Oferowało ukojenie i odpoczynek w cieniu rozłożystych liści drzew po ciężkiej pracy.

Wonna i pachnąca jesień niosła ze sobą zapach sadów i ogrodów. Roztaczała wokół urok wielokolorowych liści i wysokich traw.

Surowa zima usypiała świat, skuwając wszystko lodem i przysypując ciepłutkim puchem śniegu.

W towarzystwie czterech pór roku wesołe miesiące figlowały radośnie, często robiąc ogromne zamieszanie.

Styczeń, który rozpoczynał ten radosny korowód, chętnie śnieg zamieniał w deszcz i ślizgawicę.

Luty mocno skuwał wszystko lodem, ale czasami odpuszczał bez powodu, by potem ponownie zmrozić wszystko bezlitośnie.

Marzec marzyciel był bardzo rozkojarzony i dlatego sadzał kotki na wierzbie, co wprowadzało mnóstwo zamieszania w przyrodzie.

Mówiło się też często o pączkach na drzewach, ale nikt głodny nie mógł z nich skorzystać.

Kwiecień hojnie obsypywał wszystko wokół kwiatami. Ogrzewał słońcem i polewał ciepłutkim deszczykiem, by patrzeć z zadowoleniem, jak wszystko szybko się rozwija i kwitnie. A wspaniały zapach przywoływał owady. Dzięki temu maj miał dużo mniej pracy i mógł beztrudno zająć się organizacją majówek, czyli pierwszych wiosennych wycieczek na zieloną łąkę, lub do wspaniałego lasu. Ciepłutki czerwiec zachęcał wszystkich do zabaw i częstego pobytu na świeżym powietrzu. Lipiec i sierpień leżeli leniwie na trawie w cieniu drzew lub nad wodą i przespali całe dni. A w nocy obserwowali z zainteresowaniem niebo pełne pulsujących gwiazd. Wrzesień z pękiem pachnących wrzosów zapraszał dzieci do przedszkola i szkoły, gdyż właśnie kończyły się wakacje i czas leniuchowania i beztrudnej zabawy. Październik wysyłał ostatnie promienie słońca i zapraszał na wycieczkę do lasu po jagody i grzyby. Smutny listopad, wcale nie był taki ponury. Trzymały go się psoty, gdyż razem z wesołym, porywistym wiatrem uczył liście tańczyć, zanim wszystkie opadną i znikną z drzew. Za to grudzień obiecywał wiele niespodzianek pod choinkowym drzewkiem. Wszystko to właśnie przeminęło, a nowego roku jak nie ma tak nie ma. A mały bobas, nowy roczek, spotkał po drodze siedem dni tygodnia. Poniedziałek, który jako pierwszy zawsze przychodzi po niedzieli twierdził uparcie, że nowy rok właśnie wtedy ma nadejść. Wtorek, jako drugi wcale się gadaniem poniedziałku nie przejmował. Środa, będąca w środku tygodniowego korowodu dobrze wiedziała, że nikt nigdy nie zajmie jej miejsca. Czwartek, jako czwarty dzień tygodnia nigdzie się nie przepychał i cierpliwie czekał na swoją kolej. Piątek, jako piąty dzień tygodnia niecierpliwie czekał na swoją przyjaciółkę sobotę. Bo sobota miała zawsze mnóstwo ciekawych pomysłów na spędzenie wolnego czasu. Tylko niedziela nie bardzo wiedziała, o co chodzi w tych przepychankach. Pospieszała nowy roczek, aby jak najszybciej rozpoczął karnawałowe tańce. Przecież w szafie już wisiła jej najpiękniejsza sukienka i błyszczące pantofelki.

Jolanta Zagroda

Kącik rodzica...

POMÓŻ DZIECKU UWIERZYĆ W SIEBIE

Poczucia własnej wartości nie da się odziedziczyć. Dziecko buduje je przez wiele lat, ale my, rodzice, możemy mu w tym bardzo pomóc.

Po pierwsze, akceptacja

W naszej kulturze zwykło się źle myśleć i mówić o akceptowaniu samego siebie. Z jednej strony wiemy, że należy "miłować siebie samego", z drugiej jednak uważamy, że ten, kto siebie lubi, to sobek i egoista. Powstrzymujemy się więc przed chwaleniem dzieci i niechętnie słuchamy, kiedy one siebie chwalą. Tymczasem akceptacja siebie to fundament, na którym mały człowiek może budować swój charakter, sposób myślenia i kontakty z innymi rówieśnikami.

Dziecko, które akceptuje siebie, potrafi o siebie dbać i dobrze o sobie myśli, nie porównuje się z innymi i nie zadręcza się tym, że inni są w różnych rzeczach lepsi. Ale skąd się to bierze? Otóż dzieci akceptują siebie, jeśli czują, że są kochane przez najbliższych.

Dzieci akceptowane:

- nie czują się winne, kiedy muszą o coś poprosić;
- nie manipulują otoczeniem, aby coś otrzymać;
- lubią, kiedy się nimi opiekujemy, i uczą się od nas, jak to robić;
- czują się dumne ze swoich osiągnięć;
- potrafią się koncentrować na zadaniu, tak by mieć z niego dużą satysfakcję;
- nie tracą czasu na rozpamiętywanie własnych błędów i porażek;

- lubią robić to, co im sprawia przyjemność.

Po drugie, zrozumienie

Dzieci pewne siebie rozumieją, co się z nimi dzieje. Nie przerażają ich gwałtowne emocje, jakie mogą je ogarnąć (np. złość czy smutek). Wiedzą, że każde uczucie jest czymś naturalnym, choć nie każde musi natychmiast znaleźć swój wyraz. Zrozumienie siebie kształtuje się wtedy, kiedy dziecko jest rozumiane przez najbliższych, którzy potrafią odczytać jego zachowanie jako pewne komunikaty. Kiedy na przykład dwuletni chłopczyk po trzygodzinnym spacerze rzuca się w parku na ziemię i zaczyna krzyczeć do mamy, że jej nienawidzi, to ona wie, że jest po prostu skrajnie zmęczony. Uczymy też dzieci poznawać i rozumieć siebie, jeśli rozmawiamy z nimi o tym, co się z nimi dzieje.

Dzieci rozumiane:

- znają swoje mocne strony;
- znają swoje słabe strony, ale nie uważają ich za koniec świata;
- rosną z poczuciem, że są kimś niepowtarzalnym;
- rozwijają swoją hierarchię wartości, nie żyją w lęku, jak zostanie ocenione to, co robią;
- nie boją się krytyki, słuchają tego, co inni mówią na ich temat;
- potrafią przyjmować pomoc.

Po trzecie, praktyka

Poczucie wartości buduje się dzięki codziennemu doświadczeniu. Dziecko widzi, że wczoraj jeszcze czegoś nie umiało, a dziś już potrafi. Możemy mu pomóc, stawiając w sytuacjach, w których poczuje, że zrobiło coś samo, że dokonało czegoś konkretnego. Nic, żadna pochwała nie zastąpi satysfakcji, jaką daje samodzielnie zrobione śniadanie, ludek ulepiony własnoręcznie z modeliny czy rozwiązane bez niczyjej pomocy zadanie.

Poczucie wartości buduje się przez lata, w miarę jak dziecko rośnie, staje się coraz silniejsze fizycznie i psychicznie i dojrzewa do zdobywania coraz to nowych umiejętności, które sprzyjają jego samodzielności.

Dzieci samodzielne:

- czerpią przyjemność z robienia czegoś samemu;
- stawiają sobie konkretne cele i starają się je osiągać;
- mają dużo energii i entuzjazmu;
- wiedzą, że mogą na sobie polegać;
- chętnie służą pomocą innym;
- tolerują nawet żmudną drogę do atrakcyjnego celu;
- potrafią podejmować decyzje.

Po czwarte, optymizm

Dzieci, które są pewne siebie, widzą przyszłość raczej w jasnych barwach. Dzięki temu mają wokół siebie wielu kompanów - miło jest przebywać w towarzystwie kogoś, kto jest zadowolony z życia.

Optymizmu można się nauczyć - sporo zależy od atmosfery w rodzinnym domu. Jeśli dziecko na co dzień słyszy wyłącznie narzekania i utyskiwania, może mu być trudno pielęgnować pogodę ducha.

Dzieci optymistyczne:

- uważają, że ogólnie rzecz biorąc, świat idzie ku lepszemu;
- nie są podejrzliwe, widzą w innych ludziach głównie to, co dobre;
- wierzą, że większość problemów znajduje swoje rozwiązanie;
- nie tracą energii na martwienie się tym, co może się zdarzyć;
- lubią się uczyć;
- lubią marzyć o swojej dobrej przyszłości.

Teresa Kruk

Kącik mądrego przedszkolaka

JĘZYK ANGIELSKI – to już znamy...

ZABAWKI - TOYS

Car – auto

Doll - lalka

Ball - piłka

Scooter - hulajnoga

Kite - latawiec

Boat - łódka

Teddy - miś pluszowy

PIOSENKA – SONG

My blue scooter goes round and round, round and round, round and round. My blue scooter goes round and round, round and round.

My yellow kite goes swish, swish, swish, swish, swish, swish, swish, swish. My yellow kite goes swish, swish, swish, swish, swish, swish.

My pink ball goes bounce, bounce, bounce, bounce, bounce, bounce, bounce, bounce, bounce. My pink ball goes bounce, bounce, bounce, bounce, bounce, bounce.

My green teddy says I love you, I love you, I love you. My green teddy says I love you, I love you.

My red boat goes splash, splash, splash, splash, splash, splash, splash, splash, splash. My red boat goes splash, splash, splash, splash, splash, splash.

Czas dzieci...

Pokoloruj obrazki.

Kontakt

Dyrektor przedszkola: 602 280 814

Numer kontaktowy z personelem przedszkola: 888 860 383

**Niepubliczne Przedszkole Integracyjne
„Chatka Małego Skrzatka”
Mordarka 680
34 – 600 Limanowa**

Zespół redakcyjny gazetki: Jolanta Bugajska
Agnieszka Czernek